

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 122/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/46/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. februára 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal Okresnému súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia, v ktorom sa sťažovateľ domáhal proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3 005,11 eur s príslušenstvom. Okresný súd rozhodol v merite veci rozsudkom č. k. 8C/46/2017 z 31. mája 2019, ktorým zároveň zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 68 %. Žalovaný podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 22Co/1/2020-484 z 27. januára 2022 ako súd odvolací, pričom v časti trov konania priznal sťažovateľovi nárok na náhradu trov celého konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 10. marca 2022. Sťažovateľ podaním zo 14. marca 2022 požiadal okresný súd, aby rozhodol o výške náhrady trov konania, a zároveň

predložil ich vyčíslenie. Keďže okresný súd bol nečinný, sťažovateľ opätovne podaním z 27. októbra 2022 požiadal okresný súd o rozhodnutie o výške náhrady trov konania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta nečinnosť okresného súdu v časti konania o výške náhrady trov v trvaní viac ako 12 mesiacov. Uvádza, že v prípade výšky náhrady trov konania nejde o rozhodovanie súdu, ktoré je právne alebo fakticky zložitú. Ani správanie sťažovateľa nemalo vplyv na vznik prietáhov v konaní, pričom sťažovateľ zdôraznil, že už dvakrát žiadal okresný súd, aby o výške náhrady trov konania rozhodol, no na tieto žiadosti nedostal žiadnu odpoveď. Sťažovateľ očakával, že mu ako úspešnej strane sporu budú po právoplatnom skončení súdneho konania v primeranej lehote nahradené finančné prostriedky, ktoré v napadnutom konaní vynaložil. Nečinnosť v postupe okresného súdu pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania, ktorá trvá už vyše 12 mesiacov, tak zasahuje do práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a aj do jeho práva na legitímne očakávanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré sťažovateľ vidí v nečinnosti okresného súdu, ktorý do dňa podania ústavnej sťažnosti nerozhodol o výške náhrady trov napadnutého konania.

5. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáchoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014, I. ÚS 210/2018, IV. ÚS 120/2018, IV. ÚS 172/2020), resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase jej podania takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015, I. ÚS 190/2019).

6. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti

zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú s'ťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

7. Z ústavnej s'ťažnosti ústavný súd zistil, že rozsudkom krajského súdu č. k. 22Co/1/2020-484 z 27. januára 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 10. marca 2022, bol s'ťažovateľovi priznaný nárok na náhradu trov celého konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. S'ťažovateľ podaním zo 14. marca 2022 predložil okresnému súdu vyčíslenie výšky náhrady trov konania. Do podania ústavnej s'ťažnosti ústavnému súdu (14. februára 2023) ubehlo približne 11 mesiacov, počas ktorých okresný súd bez ospravedlniteľného dôvodu nerozhodol o výške náhrady trov konania. Uvedenú nečinnosť okresného súdu možno síce považovať za príčinu vzniku určitého priet'ahu v konaní, avšak tento priet'ah, zohľadňujúc tiež povahu veci, o ktorej okresný súd rozhoduje (výška náhrady trov konania, pozn.), podľa ústavného súdu nedosahuje takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala po prijatí ústavnej s'ťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení označených práv s'ťažovateľa. Ako už totiž bolo uvedené, nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru, a ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (rovnako IV. ÚS 383/2020, II. ÚS 357/2021).

8. V tejto súvislosti ústavný súd, prihliadajúc na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, konkrétne na jeho rozsudok v prípade Čičmanec proti Slovenskej republike (rozsudok z 28. 6. 2016 k s'ťažnosti č. 65302/11), ktorým Európsky súd pre ľudské práva okrem iného konštatoval, že čl. 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby všetky stupne konania týkajúce sa rozhodovania o občianskych právach a záväzkoch vrátane konania nasledujúceho po rozsudku v merite veci (čo zahŕňa teda aj fázu konania týkajúcu sa trov) boli rozhodnuté v primeranej lehote, konštatuje, že postup okresného súdu v napadnutom konaní týkajúci sa rozhodovania o výške náhrady trov konania sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

9. Po preskúmaní ústavnej s'ťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní, vychádzajúc z citovanej judikatúry, ústavný súd dospel k záveru, že postup okresného súdu nie je poznačený priet'ahmi v ústavne relevantnej intenzite, ktorá by po prípadnom prijatí ústavnej s'ťažnosti na ďalšie konanie umožňovala ústavnému súdu dospieť k záveru o porušení základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako ani práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

10. Napokon ústavný súd poznamenáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik priet'ahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona

o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

11. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite jeho ústavnej sťažnosti, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2023

Euboš Szigeti
predseda senátu